

మాతనాడుత్తిద్దలు. అవటు తను ఒట్టేయన్న సహ బిధానిరలిల్ల. ననగే శిష్ట బంతు. ఈ మళ్ళీ మోదలు మనేగే తడవాగి బరుత్తారే, బంద కుడలే మోబైలినల్లి మ్యోమరెయుత్తారే. ఇవరెల్లా యావ కాది హిదియుత్తిద్దారే?

‘నిట్టే యాకే మాడ్రిల్ల? నాళే స్కూల్ ఇల్ల?’
చేళిదే.

అవటు తలేయీత్తి నన్నన్న నోడి స్ప్రోవాగి హేఇదళు, ‘నిట్టే ఒట్టిల్ల...’

‘ఫోన్ మాడోదన్న నిల్లిసి మలగు. నిట్టే తన్నప్పక్కే తానే బరుత్తే’ నాను రేగిదే.

అవటు నన్న మాతిగే లేతమాత్రవు గమనపన్న కొడలిల్ల. మోబైలినల్లి మాతనాడువుదన్న ముందువరేసిదళు.

‘జొహానా, నీను మోబైలినల్లి మాతనాడువుదన్న నిల్లిసిద్దరే, నానదన్న కిత్తుకోల్చేని.’

నన్న ఎళ్ళకి అవణిగే తగలిల్ల. అవటు నన్న ఆదేశవన్న సారాసగటగి ఉల్లుయిసిదళు. నాను అవట క్షేయింద మోబైలన్న కిందుకోల్చలు ముంద బందే. ఆగలే అవటు తన్న గణతిగే హేఇదళు, ‘తారా, నాను నన్న తత్త అమేలే మాతాడ్రిని.’

నంతర నన్నన్న అసద్యేయింద నోడుత్తా అదేశద ధ్వనియ్యి హేఇదళు, ‘నన్న హోటేయిద హోరచు హోగి. నాను ఒబ్బిర తత్త మాతనాడుత్తి రువుదన్న నీవు నోడ్రిల్ల...?’

‘ఒహో, హోగో...?’ నాను అవట క్షేయింద మోబైల్ కిందుకోండే. అవటు కెండామండలవాడలు. నన్నన్న నోడుత్తా గట్టియాగి కిరుచిదళు, ‘నన్న మోబైలన్న ననగే వాప్సో కోడి. ఇదు నన్న ప్రాప్తి. నిమగే ఒబ్బిర ప్రసన్ల ప్రస్తుతిన్న తేగెడుకోల్చువ అధికారిల్ల...’

‘మళ్ళు సులభవాగి సిగువ సవలత్తుగళన్న తప్పుగి ఉపయోగించాగ, ప్రోఫెక్చరు అవరన్న కంట్టోలో మాడెచోకాగుత్తే...’

‘నానేనో ఏసో యిసో మాడ్రిల్ల... అగ్గుద విపయ మాతాడ్రిట్టేనే.’

‘అదన్న నాను నోడ్రిల్చేని... మోబైలిన బ్యాటు ఖిచాగిదే అంత మోదలు ననగే హేఇదే. ఈగ అదేల్లింద ఇద్దక్కిద్దంతే మోబైల్ చొఫ్ట్ అయ్యు?’

‘ఇదు ఆ మోబైల్ అల్ల. చేఱే మోబైల్. ఇల్లి నన్న హోటేయ గూడినల్లిదలాగిత్తు. ఆ మోబైల్ నోడి జ్లీదే, డేడో ఆగిదే.’

నమ్మిఖ్యర చజచ్ కేళి నీనా ఎళ్ళకుగొండు జొహానాళ కోణేగే బందిదళు. నాను హోరథ నోడిదే. పనమే హేళబేఁంద్రి. ఆగలే జొహానా ఇద్దక్కిద్దంతే హేఇదళు, ‘మమ్మ ననగే నిట్టే ఒట్టిరలిల్ల. నన్న స్టేటి తారాళోందిగే మాతనాడుత్తిద్ద. అవణిగే

నాళేయ హోమోవెక్స్ ముత్తు క్లోస్సో బగ్గె కేళ్ళడ్స్; ఇవరు నన్న కేళణేగే బందు నన్న క్షేయింద మోబైల్ కిత్తుకోండరు. అల్లుదే తమ్మ ఉగురుగళింద నన్న క్షేయిన్న గిరిదరు. తారాళో అదేప్ప బ్యాడ్ ఇల్పెట్టేన్స ఆచిరబేస్...’ హిగేందు అవటు క్షే

కే హోసకోల్చుత్తా రోడిసిదళు.

ననగే అత్యాశ్యాయిందయాయితు. జొహానా చేరే తరనాగి విపయవన్న మండిం నన్నన్న అపరాధియన్నాగి మాదిదళు. నన్నన్న కంకటియల్లి నిల్లిసిదళు. నీనా కూడలే బందు తన్న మగళన్న తప్పికోండళు. జొహానా తన్న తాయియ సోంపి బిసి బిస్తుమత్తా రోడిసిదళు.

నాను మాతనాడువుద్కే మోదలు నీనా క్షేయీత్తి ననగే గడసు శబ్బగలల్లి హేఇదళు, ‘నీవు నిమ్మ కోణేగే హోగి, నాను ఒట్టిఎన్ని...’

నాను మాతనాడు జొహానాళ కోణేయింద హోరటు నన్న కోణేగే హోగి, హాగియు మేలే కూతు నీనాళన్న నిరిశ్శేసలారంభిసిదే. నాను మూకనాగిద్దే. అధిక గంటయే నంతర నీనా కోణేగే బందాగ కేళిదే, ‘జొహానా హేగిద్దా లే?’

‘శగ సరియిద్దా లే?’

నాను నన్న నిదోణితనవన్న హేళులు ముందాదాగ నీనా హేఇదళు, ‘పాలో, తప్ప యారాట్టేయు ననగే గొట్టిల్ల. ఆదరే నిమగు జొహానాళగు సర హోందుత్తిల్ల ఎంబుదన్న నాను నోడ్రిల్చేని.’

‘ననగు జొహానాళగు హోందికెయాగ్రిల్ల! నీను నన్న మేలే ఇదెంధ ఆపాదనేయన్న హోస్తుమిత్తిద్దియే? ఆ మడుగి సదా బరటాగి మాతనాడుత్తాలే. అవణిగే ఒబ్బిర శిష్టాచారవే ఇల్ల, దోడ్డెవరిగి గోరప కోడబేంబ భావనే సహ ఇల్ల.’

‘పాలో, బందు విపయవన్న నీవు గమనపిట్ట కేళి. బందు వేళే నాను, నిమ్మిఖ్యరల్లి ఒబ్బిరన్న ఆయ్యు మాదికోల్చబేకాద సంభఫ్ బందరే, నాను జొహానాళస్సే అయ్యే మాడికోల్చేని. ననగే నన్న మళ్ళీ మోదలు.’

‘ననగే కాణేశిద్దు, నినగేకి కాణేశిత్తిల్ల?’ నాను నీనాళన్న తిళ్ళ వాగి ప్రశ్నిసిదే. ‘కేలవు దినగాలం జొహానాళ విఫనే ననగే సుతరాం సంయేనమిత్తిల్ల. అవటు ఇందు మనగే అద్దీంద బందిదళు.

‘ననగేల్లా గొట్టిదే. నాను అవట తాయి, పాలో! స్టోల్ అధిక మాడికోల్చులు ప్రయుత్తిసి. జొహానాళ బాల్య సామాన్ మళ్ళ బాల్యదంతే కళేయల్లి. నావు అవణిలందిగి బగేరే రీతియల్లి, తీతియింద విఫిసబేచాగుత్తే.’

‘అవణిగే శ్రీతి మాత్రవల్ల, శిస్తు,

జవాబ్లారియ అవశ్యకే సహ ఇదే. అవణిగే కంప్యూగశ బగ్గె అరివు మూడిసు. శిష్టాచారవన్న కలిసు, అవణిగే కేలవు జవాబ్లారిగణన్న విఫిసు. బందు వేళే సమసేగే ఇల్లదిద్దరే మళ్ళు ఎల్లింద కలియుత్తారే?’

‘నీవు అధ్యాపకరు ఎంబుదసే నాను మరేయుత్తేనే నిమగే ఉపదేశ మాడువ అభ్యాసిద్దే’ అవటు బిరుసాగి హేఇదళు.

నాను మోనివహిందే. నంతర నాను నీనాళ మళ్ళు విపయదల్లి నన్న ప్రవేశవన్న కదిమేగొలిసిదే. ఆదరే నీనా జొహానాళగే బందు ప్రసన్ల కంప్యూటర్ లీరీసుమాగ నన్న మానివన్న మత్తే మురిదే. జొహానాగే ఇన్ను హదినాల్లు వప్ప, ఇష్టు బీగ అవణిగే ప్రసన్ల కంప్యూటర్ లీంపిసేడ. మడుగి అదస్కే అడిక్స్ ఆగ్లాళే ఎందు తుంబా తీఇహేడే. కడగే అదే ఆయితు.

జొహానా కంప్యూటర్ను మితిమిరి ఖాపయోగిసువుదన్న నోడిద నాను అవట కంప్యూటర్నల్లి కే-9 వెబ్ సురక్షతెయన్న హాకి ఇంటసేటోగే ‘పేరెంటలో కంప్యోలో’ హాకిదే. ఇదరిందాగి హత్తు గంటయే నంతర అవట ఆనాల్సోన జిమివచ్కెంగలు స్వాప్ ఆదవు. అపాయికారి స్టోగలు బ్యాక్ ఆదవు హాగు ఆనాల్సోన ప్రోకరితనదింద అవణిగే రక్కు లభిసుపటె మాడిదే.

‘ఈ ఇంటసేటో ఏకి కేలస మాడ్రిల్ల?’ – అందు సంజే జొహానా తన్న ల్యాపోటాపోనల్లి ఇంటసేటోగే లాగో ఇన్నా ఆదాగ స్క్రీనోనల్లి ‘నో సఫిస’ ఎందు సూచనే బందిద్దన్న నోడి తుంబా కశవలగొండళు. అవటు సితిదిగిసోల్చుత్తా తన్న ల్యాపోటాపో పిదిదు నన్న మత్తు నీనాళ కోణేగే బందశు. అవటు నాను ఇంటసేటోనల్లిద్దిరి, అందరే ఇంటసేటో కేలస మాడ్రిద్ అవణిగే ఆశ్చర్యవాయితు.

నాను ముగళ్ళకే, అవణిగే ఇన్నప్పు ఆశ్చర్యవాయితు, ‘ఈ మనేలి పనాగ్రిదే, హేళే’ జొహానా కిరుజిదళు.

నాను అవట కంప్యూటర్నల్లి ‘పేరెంటలో కంప్యోలో’ హాకిరు బగ్గె నీనా హేఇదళు. అవటు మాణిక్యియం రేఁదిసిదళు. నోవింద నరచువంతె విలపిల ఒడ్డు ఒడ్డు ఒడ్డు. ఆ మడుగి నన్న బగ్గె వినేనో బోగిదళు. నన్నన్న క్లోరాగి నోడుత్తా హేఇదళు.

‘నివేకే ఇష్టు కమోరరాగిద్దీరి? నిషోభ్యరు శాలా తీక్ష్ణకెరు; అందరే నీవు మనేయల్లూ నిమ్మ శాలేయ తీస్తున్న నమ్మ మేలే హేరులు నోడువిరి.

అవటు యావ ధాటయల్లి ‘నమ్మ’ ఎందశోఁ అదన్న కేళి ననగే తుంబా